

Ordføreren: Efter den høitærede Ministers Ytringer maa jeg tilstaae, at jeg har faaet Betænkelse ved at stemme for det Forslag, vi have stillet til § 9, og jeg vil derfor stemme imod det, for at blive staaende ved, hvad Thinget har vedtaget ved anden Behandling.

Bef: Forsaavidt jeg har antydet at ville stemme for det foreliggende Forslag, tillader jeg mig at bemærke, at der Intet er fremkommet under Forhandlingerne med Hensyn til den Opfordring, jeg tillod mig at stille om, hvorvidt de 2 Hingste og 6 Følhopper af arabisk Race betragtedes som et selvstændigt Stutteri. Dette, i Forbindelse med hvad der nu er fremkommet under Forhandlingerne, kan jeg ikke nægte gjør mig betænkelig ved at stemme for det foreliggende Endringsforslag, og jeg skal derfor erklære, at jeg nu agter at stemme for Lovudkastet, som det foreligger fra Sagens 2den Behandling.

Da ikke flere begjærede Ordet, afsluttedes Forhandlingen, og der foretoges Afstemning, hvorved

1) Underændringsforslag af Nørgaard til Udvalgets Endringsforslag til § 9:

Efter Ordet „anden“ i sidste Linie indskydes: „lignende“.
forkastedes med 40 Stemmer mod 2.

2) Forslag af Udvalgets Medlemmer Carlsen, Faurshou, Poulsen og Tang:

Ordene fra „skal det engelske... og 6 Følhopper“ udgaae, og istedetfor sættes:

„holdes ved Stutteriet 2 Hingste og 6 Følhopper af arabisk eller anden ædel Race“.
forkastedes med 24 Stemmer mod 15.

Derpaa fattes det til § 11 stillede Forslag i Forbindelse med selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Vort Forslag til § 11 er kommet istand efter en Conference med den meget ærede Minister, og vi erkjende, at ved denne Tilspøielse til Lovudkastet vil der afhjælpes en Mangel. Jeg maa derfor anbefale det til Antagelse.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes Forslag af Udvalgets Medlemmer Carlsen, Faurshou, Nørgaard, Poulsen og Tang til § 11:

§ 7de Linie efter Ordet „Mærke“ tilføies: „og maa ikkun afhændes paa det Billaar, at de forblive i Landet og anvendes som Bestelere, indtil de, ved et af de i § 3 anordnede Hingstestuer, erklæres for ikke længere at være stutteridugtige. Den, som forinden dette er skeet, afhænder en saadan Hingst til Udlandet, eller lader den castrere, skal til Finantserne erlægge en Bøde, lig den for Hingsten til Stutteriet betalte Kjøbesum, medmindre han godtgjør, at Castrationen har været nødvendig.“ og vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Derefter fattes det til § 12 stillede Endringsforslag tilligemed selve Paragraphen under Forhandling.

Indenrigsministeren: § 12 er der fastsat Diæter og Rejsegodtgjørelse for den der nævnte Commission, der iøvrigt er ulønnet, og Diæmedet er opgivet at være „til de Reiser, der foretages for at føre Tilsyn med Stutteriet, eller til Indkjøb af Hingste eller Udrangering af Heste.“ Det er ganske vist, at det er det Diæmed, i hvilket denne Bestemmelse i Reglen vil komme til at virke. Jeg har imidlertid ønsket det ombyttet til: „de Reiser, han foretager i sin Bestillings Medfør“, fordi det, nærmest foranlediget ved Discussionen under første Behandling, er blevet mig klart, at det kunde være rimeligt, at man vilde overdrage Medlemmerne at være tilstede ved de mindre Dyrestuer, som ere omhandlede i § 1, og at det ligeledes kunde være hensigtsmæssigt, istedetfor at lade Stutmesteren præsidere ved samtlige Hingstestuer, overeensstemmende med § 4, at overdrage dette i de forffjellige Provindsfer til de der hjemmehørende Mænd, som ere valgte til Medlemmer af Commissionen. Det er, som sagt, en ulønnet Commission, og det vil vist findes i sin Orden, at denne lille Godtgjørelse gives for alle de Reiser, der foretages i Bestillings Medfør, uden Hensyn til, hvad Diæmedet med samme er.